

Til § 13. I denne Paragraf er Nødvendigheden af sproglig Bistand udtrykkelig omtalt, ligesom Tilstedeværelsen af saadan vil være en Forudsætning for flere andre af Lovens Bestemmelser. Som Medhjælp i denne Henseende frembyder sig da straks for en umiddelbar Betragtning de Førere, der er knyttede til større Arbejdshold, og som i Reglen er flere Sprog mægtige.

Man maa dog sikkert ved en nærmere Overvejelse erkende det lidet tilfredsstillende i at anvende saadanne Personer, om hvis Paalidelighed intet med Bestemthed altid kan vides, og som mulig endog kan være interesserede i det omspurgte Forhold, som en saadan sproglig Bistand, i alt Fald i Tilfælde af mere indgribende Betydning. Politimesteren vil da i paakommende Tilfælde være henvist til at tilkalde en autoriseret Tolk, men da den hidtil benyttede er bosat i Nordsjælland, og Tilkaldelsen forvolder uforholdsmæssige store Omkostninger — i Følge Politimestrenes Opgiver indtil 70 Kr. for hver Rejse —, vil det let indses, at Gennemførelsen af Lovens Krav om sproglig Bistand er i høj Grad vanskeliggjort. Amtet vil derfor finde det meget ønskeligt, om Politimestrenes Indstilling om, at der til Brug saavel for det administrative Politi som Domstolene ansattes en autoriseret Tolk i polske og russiske Sprog i Maribo Amt, kunde efterkommes, saaledes at Udgifterne herved i Overensstemmelse med den i Lovens § 18,3 indeholdte Regel afholdes af Statskassen.

Til §§ 13 og 14. Ved disse Bestemmelser er der hjemlet Arbejderne og Arbejdsgiverne en Ret til ved Politiretten at søge Tvistigheder udjævned, hvorhos de om fornødent kunne nedlægge Paastand paa og ved Kendelse fordrer sig Erstatning tillagt for Kontraktsbrud og andre Misligheder af paatagne Forpligtelser. Formelt set er Retsstillingen saaledes lige for begge Parter, men faktisk fører disse Forholds særlige Natur det med sig, at denne Ret, der i Reglen med Virkning vil kunne gøres gældende af Arbejderne mod Arbejdsgiveren som den besiddende Part, i Arbejdsgiverens Haand som oftest er værdiløs. Det synes derfor ikke tilfredsstillende at blive staaende ved disse Bestemmelser, men Hensynet til Arbejdsgiverne kræver, at der hjemles andre Retsmidler mod Kontraktsbrud fra Arbejdernes Side, f. Eks. Ret til ved Politiretten at faa Arbejderne paalagt Bødestraf.

Til § 18. Selv om Embedslægens Medvirken under en Omordning af Tilsynet som den ovenfor anbefalede væsentligt vilde indskrænkes, vilde Amtet dog anse det for ønskeligt, om det ham tilkommende Vederlag m. v. for denne Virksomhed afholdes af Statskassen og ikke, som Tilfældet nu er, af de paagældende kommunale Kasser.

Feddersen.

Til Indenrigsministeriet.